

[Melchior]

je, om jeg tjente den sag, som jeg gerne ville tjene.

Det er klart, at jeg havde overvejet dette og også har overvejet det i dag. Der er kun én sag, jeg ønsker at tjene, og det er, at Danmark skal føre den rigtigst mulige udenrigspolitik. Det er også det, der er baggrunden for det tillægsspørgsmål, jeg gerne vil rette her til den fungerende udenrigsminister – nej, det må man vist ikke engang sige til den minister, der repræsenterer udenrigsministeren.

Der er jo tale om, hvad der er sket i Libanon, og jeg kunne ikke undgå at bemærke, at ministeren benyttede ordet aktion i Libanon. Derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren kender udtrykket og begrebet Al Fatah-land. Og om jeg har opfattet situationen rigtigt, at regeringen i Libanon havde trukket såvel sine militærstyrker som sine politistyrker bort fra den sydlige del af Libanon, nemlig den op til Litani-floden, og ladet andre styrker importere våben og oprette depoter og træningslejre, bl. a. også i den landsby, der blev nævnt her før, våben og foranstaltninger, der havde det klart erklærede formål at angribe og ødelægge Israel. Mit spørgsmål går på, om man er vant til, om ministeren har kendskab til fra andre lande, at et land stiller et grænseområde af sit territorium til rådighed for andre, trækker sine egne sikkerhedsstyrker tilbage og tillader angreb på nabostaten fra dette territorium. Er det noget, som ministeren kender fortilfælde til? Giver det ikke den israelske aktion over for Libanon en ganske særlig note, at det drejede sig om dette Al Fatah-land? Dette navn er ikke en israelsk opfindelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg må være hr. Melchior svar skyldig. Jeg kan ikke her på stedet fremdrage et fuldstændig parallelt tilfælde, men vil blot om det grundlæggende i det problem, vi her diskuterer, sige, som udenrigsministeren også udtalte den 15. marts 1978, at det, det drejer sig om, er ikke at finde løsninger gennem forskellige terrorvirksomheder af den ene eller den anden slags. Det, det må dreje sig om, er, at vi når frem til forhandlingsløsninger, og her synes jeg, man har grund til at være optimisme, når man ser den mulighed, som FN har

haft og har udnyttet, således at man har kunnet få stabiliseret en ellers temmelig kaotisk situation i Libanon.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Fra ministre er modtaget besvarelse af skriftlige spørgsmål.

Spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget er sammen med besvarelserne heraf optrykt i Folketingstidende nedenfor:

Brusvang: spm. nr. 692.

Steenholdt: spm. nr. 746 og 747.

Børge Møller: spm. nr. 753.

Dohrmann: spm. nr. 754.

Yvonne Herløv Andersen: spm. nr. 755.

Jørgen Junior: spm. nr. 767.

Til *justitsministeren* (20/4 78) af:

Brusvang (CD):

»Vil ministeren medvirke til en forenkling af administration af syn og registrering af køretøjer og campingvogne med omgående virkning?«

(Spm. nr. 692).

Begrundelse.

Justitsministeren har i sit svar til spørgeren af 12. april 1978 på spørgsmål nr. 628 erkendt, at der bl. a. på grund af manglende personale ved statens bilinspektion visse steder i landet er opstået urimeligt lange ventetider, som kan have til følge, at personer, der i disse måneder foretager indkøb af f. eks. campingvogne, ikke vil kunne få disse indregistreret til brug i sommerferien. Spørgeren har endvidere noteret sig, at ministeren overvejer en ændring af reglerne for godkendelse af sammenkobling af bil og påhængskøretøj, men forudser, at disse nye regler først vil kunne finde anvendelse i løbet af et par måneder, det vil sige i realiteten først, når den egentlige sæson er næsten forbi.

På denne baggrund beder spørgeren ministeren overveje, hvorvidt ministeren mener at kunne gå ind for et eller flere af de nedenfor i begrundelsen specificerede konkrete forslag,